

Mūsų šaknys

Kernavės piliakalniai

Kernavės piliakalniai

Kernavė dabar – nedidelis ir nelabai įdomus mažas miestelis netoli Trakų. Bet ar žinote, kad Kernavė buvo pirmoji Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės sostinė? Pirmą kartą jos vardas buvo paminėtas kryžiuočių kronikose dar 13 amžiuje kaip kunigaikščio Traidenio žemė. Tačiau žmonės čia gyveno dar 8-9 tūkstančiai metų prieš Kristų – senojo akmens amžiaus pabaigoje. Lietuvoje yra daug piliakalnių. Tačiau tik čia, Pajautos slėnyje, kur vingiuodama teka Neris, rasime net penkis. Centrinis vadinamas Aukuro kalnu, ant jo stovėjo kunigaikščio dvaras. Jį saugojo 2 piliakalniai: Mindaugo sosto ir Lizdeikos kalno. Dar kiti du buvo apgyvendinti amatininkų ir pirklių.

14 amžiaus pabaigoje Kernavė sudegė užpuolus kryžiuočiams. Po šio gaisro medinis miestas ir pilys niekada nebuvo atstatytos. Gyventojai paliko Pajautos slėnį ir apsigyveno aukščiau, dabartinės Kernavės teritorijoje. Senojo miesto liekanas nuo žmonių akių paslėpė storas žemių sluoksnis. Ir nevienas... Pradėjus kasinėjimus žemė atrodė kaip sluoksnuotas pyragas. Kiekvienas sluoksnis – vis kitas Kernavės istorijos puslapis.

Kernavės kultūrinis draustinis – vieta, kurią verta aplankyti. Nuo piliakalnių atsiveria nuostabus Pajautos slėnis. Čia galima pajusti protėvių dvasios būti vaikščiojant po archeologinių kasinėjimų vietas. O nuėjus į muziejų pamatyti jų naudotus darbo įrankių, strėlių, papuošalų ir jų naudotų puodinių. O jeigu nusišypsos laimė būti ten per Rasos šventes (Jonines), laikyk, kad tau labai pasisekė.

